

ROMANIA
JUDETUL PRAHOVA
COMUNA VALEA DOFTANEI
CONSILIUL LOCAL

HOTARARE

pentru la aprobarea studiului de oportunitate cu privire la necesitatea întocmirii unui plan de lucrări necesar efectuării lucrărilor de întreținere a izlazurilor comunale din comuna Valea Doftanei, județul Prahova

Consiliul Local al comunei Valea Doftanei, județul Prahova:

Văzând:

- proiectul de hotarare pentru la aprobarea studiului de oportunitate cu privire la necesitatea întocmirii unui plan de lucrări necesar efectuării lucrărilor de întreținere a izlazurilor comunale din comuna Valea Doftanei, județul Prahova
- expunerea de motive a domnului primar Lucian Vileford Costea, pentru la aprobarea studiului de oportunitate cu privire la necesitatea întocmirii unui plan de lucrări necesar efectuării lucrărilor de întreținere a izlazurilor comunale din comuna Valea Doftanei, județul Prahova

Analizând studiul de oportunitate întocmit de serviciile de specialitate din cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei Valea Doftanei:

În temeiul art.36, alin.(1), alin(2), lit.d și alin (6), lit.a, pct.18 din Legea nr.215/2001, privind administrația publică locală, republicată, cu completările și modificările ulterioare,

HOTĂRĂȘTE:

Art.1 Se aproba studiul de oportunitate cu privire la necesitatea întocmirii unui plan de lucrări necesar efectuării lucrărilor de întreținere a izlazurilor comunale din comuna Valea Doftanei, județul Prahova, conform anexei ce face parte integrantă din prezenta hotarare.

Art.2. Primarul comunei Valea Doftanei pe baza prezentului studiu va contacta organisme specializate în domeniu pentru întocmirea planului de lucrări.

Președinte de Ședință
Consilier local,
✍️ Florin Ciprian Serban

Contrasemnează:
Secretarul comunei
Valea Doftanei
✍️ Vasile Piele

Valea Doftanei
12.05.2017
Nr. 38

ROMANIA
JUDETUL PRAHOVA
COMUNA
VALEA DOFTANEI
CONSILIUL LOCAL

Anexa la Hotarirea nr.38
din 12.05.2017
Presedinte de Sedinta,
Consilier Local
Florin Ciprian Serban

STUDIU DE OPORTUNITATE
cu privire la necesitatea întocmirii unui plan de
lucrări necesar efectuării lucrărilor de
întreținere a izlazurilor comunale din comuna
Valea Doftanei, județul Prahova

12 Mai 2017

Problema creșterii valorii pastorale a pajiștilor în general și al celor montane în special este de o importanță deosebită, atât pentru valorificarea potențialului acestei resurse furajere ieftine cât și păstrarea multifuncționalității lor.

Pajiștile trebuie privite în toată complexitatea lor cu funcțiile lor economice (furaj, plante medicinale, nectar, etc.), protective (antierozionale, conservare biodiversitate, echilibru termohidric, sechestrare carbon, etc.), estetice (peluze, gazon, peisaje, etc.), sportive (turism, schi, etc.) și de altă natură.

Patrimoniul pastoral include pe lângă covorul ierbos al pajiștilor, infrastructura și dotările unei bune exploatare cu animalele cum sunt:

- alimentări cu apă;
- drumuri de acces;
- umbrare și adăposturi pentru animale;
- locuințe civilizate pentru îngrijitori;
- spații de procesare a laptelui;
- împrejmuiți pentru o folosire rațională și altele.

Pe viitor va trebui să analizăm în ansamblu patrimoniul pastoral. O privire exclusivist- economică spre creșterea producției de furaje este acum depășită dacă nu se au în vedere rolul protectiv și estetic al acestora, la fel de importante în viziunea țărilor cu spații montane din UE.

În același timp este necesară o gospodărire durabilă a pajiștilor care nu se poate efectua fără organizarea teritoriului și proiecte de amenajament pastoral și silvopastoral unde să fie incluse atât sporirea și valorificarea corespunzătoare a covorului ierbos cât mai ales infrastructura și dotările necesare unei exploatare moderne și civilizate.

În toate aceste acțiuni pe modurile de folosință pășuni și fânețe care formează pajiștile, primul pas este creșterea valorii pastorale a covorului ierbos după care urmează restul acțiunilor și dotărilor pentru o exploatare durabilă.

Va trebui să accesăm principalele verigi tehnologice de îmbunătățire și menținere a valorii pastorale durabile al pajiștilor montane prin diferite metode care pot fi aplicate de gospodari, fermieri, primării, asociații pentru creșterea animalelor și alții.

Fără aceste măsuri stimulative abandonul pajiștilor montane care deja s-au împădurit, fiindcă nu am intervenit la timpul oportun este iminent.

Toate aceste acțiuni sunt îndreptate spre menținerea în spațiul agricol a suprafețelor de pajiști montane la 1 ianuarie 2007, măsură expresă cuprinsă în documentele de aderare a țării noastre la Uniunea Europeană.

Degradarea covorului ierbos al pajiștilor se datorează mai multor factori dintre care amintim :

- excesul de umiditate care stimulează extinderea rogozurilor, trestiei, papurii, etc.
- uscăciunea pronunțată în care speciile valoroase furajere nu supraviețuiesc;

- absența lucrărilor de curățire de buruieni cum sunt scaietii înainte de a face semințe și a se înmulți ;
  - absența lucrărilor de îndepărtare a puietilor de arbuști și arbori care pot invada pajiștile până la împădurire ;
  - lipsa elementelor fertilizante, respectiv a îngrășămintelor naturale și chimice pentru susținerea speciilor valoroase furajere ;
  - excesul de elemente fertilizante în locurile supratârlite, unde sunt stimulate specii nitrofile ca : șteviile, știrigoaia, urzicile, brândușa de toamnă și altele;
  - pășunatul pe vreme excesiv de umedă când se distruge prin călcare țelina și în locurile rămase libere se instalează buruienile sau se declanșează eroziunea solului;
  - lipsa de încărcare a pășunilor cu animale până la abandon și pășunatul haotic generează un pășunat selectiv prin care se răresc speciile valoroase furajere și permit extinderea speciilor nevaloroase ca țepoșica, târsa, pipirigul, etc.;
  - suprapășunatul cu un număr mare de animale, slăbește rezistența la călcare și în final rărește covorul ierbos până la distrugere, după care pe terenurile în pantă apare eroziunea solului;
- Mentținerea covorului ierbos al pajiștilor în echilibru este o artă pe care gospodarul fondului pastoral trebuie să și-o însușească temeinic, începând cu cunoașterea plantelor, a necesităților de elemente fertilizante și umiditate ale acestora, metode adecvate de folosire prin pășunat sau cosit și alte măsuri.

LUCRĂRI MINIME DE ÎNTREȚINERE ȘI FERTILIZARE

Lucrările de întreținere propriu zise trebuie să țină seama de condițiile ecologice concrete a fiecărui habitat de pajiști în parte. De aici rezultă mai multe operațiuni care trebuiesc efectuate pentru că pe ansamblu relația substrat – sol – plantă – animal – biodiversitate durabilă să fie realizată în ariile protejate special constituite pentru acest scop.

În funcție de prezența și gradul de participare în covorul ierbos al pajiștilor a speciilor valoroase sau nevaloroase ne facem o primă imagine asupra stării de normalitate sau degradare a unei pajiști în funcție de care vom acționa în continuare.

Curățirea terenului, combaterea buruienilor ierboase și a speciilor lemnoase invasive.

Prin lucrări de curățire se îndepărtează de pe pajiști pietrele, cioatele rămase după defrișarea arborilor, buturugile și alte resturi vegetale aduse de ape și alte lucrări.

Acestea se execută manual și mecanizat în funcție de pantă și gradul de acoperire al terenului. Pe terenurile în pantă, cu înclinații mai mari se acționează cu atenție pentru strângerea pietrelor și cioatelor pentru a nu declanșa eroziunea solului.

În marea lor majoritate, pajiștile naturale au suprafața denivelată datorită mușuroaielor, eroziunii și alunecărilor de teren, lucrărilor de defrișare a vegetației lemnoase, scoaterea cioatelor, drenaj, desecare și alte lucrări.

Mușuroaiele înțelenite de origine animală și vegetală sunt principala cauză a denivelărilor pe pajiștile naturale.

Cele de origine animală sunt formate de cârțițe, furnici și mistreți. La început acestea sunt de dimensiuni mici și se măresc odată cu trecerea timpului, denivelând pajiștea și îngreunând valorificarea ei, în special prin cosire.

Mușuroaiele de origine vegetală se formează pe tufele dese ale unor graminee, cum este târsa și țăpoșica sau pipirig, cioate și buturugi rămase în sol și altele.

Prin pășunat nerațional pe soluri cu exces de umiditate, de asemenea se formează mușuroaie înțelenite după călcarea lor cu animale.

În zona noastră montană sunt de asemenea mușuroaie înțelenite numite marghile care se datoresc efectului combinat de îngheț-dezgheț,

Distrugerea mușuroaielor anuale neînțelenite se face primăvara sau toamna prin lucrările obișnuite de grăpare a pajiștilor.

Mușuroaiele înțelenite pot fi distruse cu mașini de curățat pajiști sau cu diverse alte unelte combinate care taie vertical mușuroiul, îl mărunțește și îl împrăștie uniform pe teren.

În cazul unor pajiști cu densitate mare a mușuroaielor înțelenite după distrugerea lor rămân multe goluri care necesită a fi supraînsămânțate cu amestecuri de ierburi adecvate.

Nivelarea terenurilor de pe care s-au adunat pietrele, s-au scos cioatele, a celor erodate sau cu alunecări se poate realiza cu nivelatorul, grederul sau buldozerul, în funcție de gradul denivelărilor și eficiența lucrării.

Pajiștile naturale din zona păduroasă din regiunile de munte, sunt de origine secundară, vegetația ierboasă produsă de om și animalele sale, este în permanentă competiție cu vegetația lemnoasă primară.

În absența lucrărilor anuale de curățirii și în urma folosirii neraționale și în special abandonul sau subîncărcarea cu animale, speciile lemnoase se instalează treptat pe pajiști, mărindu-și gradul de acoperire de la un an la altul.

După un număr mai mare de ani de absență a lucrărilor de îngrijire, se instalează și se dezvoltă o vegetație lemnoasă a cărei defrișare se poate efectua pe bază de studii și documentații (proiecte) silvopastorale, în care se prevăd toate detaliile privind organizarea, execuția lucrării și valorificarea materialului lemnos, conform normativelor.

Pe pajiștile situate pe terenuri cu panta cuprinsă între 18-58% defrișarea se efectuează în benzi cu lățimi de la 120 m pe pantele mai mici până la 40 m pe pante mari, paralele cu direcția generală a curbelor de nivel.

Concret pentru fiecare grad înclinație peste 100, lățimea benzilor de pajiște naturale scade de la 120 m cu câte 4 m, până la 300 după care nu se mai recomandă defrișarea pentru evitarea eroziunii solului.

Sunt excluse de la defrișare suprafețe acoperite cu jneapăn sau specii rare ca: zâmbru, zadă, tisă.

Benzile de pășuni naturale situate pe terenurile în pantă de 100-300 înclinație, este bine să alterneze cu benzi antierozionale nedefrișate late de 5-25 m în funcție de pantă, respectiv cu 1 m peste 5 m pentru fiecare grad peste 100 înclinație.

De asemenea se lasă benzi nedefrișate în apropierea ogașelor și ravenelor și pe versanții predispuși alunecărilor de terenuri cât și unele pâlcuri care să servească ca umbrare pe pășuni în locurile de odihnă și adăpat al

animalelor. Îndepărtarea vegetației lemnoase se efectuează cu ajutorul mijloacelor mecanice, precum și prin lucrări manuale.

Defrișarea pe cale mecanică se poate efectua pe terenuri în pantă până la 270 , cu tractoare pe șenile echipate cu diferite unelte de tăiat și adunat vegetație lemnoasă până la un anumit diametru, peste care se intervine numai cu fierăstrăul mecanic.

Materialul lemnos rezultat de la defrișare se sortează și se depozitează în grămezi ordonate pe direcție generală a curbelor de nivel, fiind ulterior folosit pentru împrejmuiri pe pășuni, consolidarea terenurilor erodate, lemn de foc.

Crengile și mărcinișurile se adună în grămezi (martoane) la care după uscarea se dă foc, cenușa rezultată se împrășteie uniform pe pajiște și locurile arse se supraînsămânțează.

Defrișarea cu mijloace manuale este mai bine cunoscută și deci folosită în teritoriu. O atenție aparte trebuie să se acorde scoaterii rădăcinilor din care se poate reinstala vegetația lemnoasă, mai ales la speciile cu drajonare puternică.

După distrugerea vegetației lemnoase utilizând una din metodele descrise până acum, terenul respectiv se curăță de resturile lemnoase, se nivelează, se aplică amendamente dacă solul este acid, se fertilizează cu îngrășăminte chimice, se mobilizează superficial și se seamănă cu un amestec adecvat de graminee și leguminoase perene.

Combaterea buruienilor este una din măsurile importante de îmbunătățire a covorului ierbos degradat, atât de invazia până la dominantă a unor specii de graminee nevalorose cât și a unor specii din alte familii care pot fi dăunătoare sau toxice ca știrigoaia, brândușa de toamnă, coada calului, feriga mare, aliorul, pipirigul, șteviile și multe altele.

Pe pajiștile dominate de graminee perene nevalorose se folosesc metode radicale de schimbare a covorului ierbos prin înființarea unor pajiști semănate.

La fel se procedează și pe pajiștile puternic invadate cu specii din alte familii, dacă terenul o permite.

Combaterea speciilor din alte familii se face prin cosiri repetate, măsură care epuizează rezervele acumulate în rizomi și bulbi.

Corectarea acidității solurilor și îmbogățirea lor în fosfor. În marea lor majoritate pajiștile naturale sunt răspândite pe soluri cu reacție slab până la puternic acidă, ca urmare a proceselor de debazificare a solului prin pierderea cationilor bazici (Ca^{2+} și Mg^{2+}).

Concomitent cu scăderea pH-ului are loc creșterea conținutului în aluminiu mobil în complexul absorbtiv al solului, element nociv care blochează fosforul și înrăutățește nutriția plantelor în macro și microelemente.

Furajele provenite de pe solurile acide, au valoare nutritivă, palatabilitate și digestibilitate scăzută, iar animalele care le consumă se îmbolnăvesc de rahitism și osteomalacie, dau producții mici de lapte, cu conținut scăzut de grăsime, suferă dereglări grave de reproducție, etc.

Amendamentele calcaroase aplicate pentru corectarea acidității solului au un efect mai redus asupra producției pajiștilor, dar au o influență însemnată asupra calității furajelor. Pe pajiștile naturale care au soluri cu un pH mai scăzut de 5,2 se recomandă aplicarea amendamentelor în doze medii de 5-7 t/ha CaCO_3 (3-4 t/ha CaO) aplicate odată la 8-10 ani

Efect maxim la amendare se înregistrează când se administrează și îngrășăminte organice și chimice. Pentru creșterea gradului și vitezei de solubilizare, este necesar ca amendamentele calcaroase sub formă de piatră de var (CaCO_3) să fie mărunțite cât mai fin (sub 0,5 mm) și să fie aplicate cât mai uniform. Epoca cea mai bună de aplicare este toamna și în "ferestrele" iernii.

De asemenea, solurile pajiștilor din țara noastră sunt foarte sărace în fosfor, fiind necesară aplicarea acestui element fertilizant sub formă de rocă (făină de fosforite) în cantități de 600- 800 kg/ha pentru asigurarea a 40-60 kg/ha P_2O_5 .

Prin amendare și fosfatere se înmulțesc în mod considerabil leguminoasele furajere de pajiști care la rândul lor fixează prin simbioză azotul atmosferic și în final se asigură un echilibru între elementele fertilizante - NPK cu consecințe favorabile asupra producției și calității furajelor pentru animale.

Aplicarea fertilizanților organici pe pajiști

Una din problemele cheie de întreținere a pajiștilor din ariile protejate o constituie fertilizarea cu îngrășăminte organice produse de animale în sezonul de pășunat sau stabulație.

În sezonul de pășunat dejecțiile animalelor sunt răspândite direct pe pajiști prin târlire sau locurile de odihnă sub cerul liber sau se acumulează în adăposturile pentru animale sub formă semilichidă (dejecții + apă) sau solidă (dejecții + așternut paie, rumeguș, etc.) care se împrăștie apoi pe teren.

Efectul târlirii se resimte 3-5 ani după care este necesară repetarea ei în sistemul prezentat mai înainte.

Prin însușirea acestui studiu de oportunitate Consiliul Local al comunei Valea Doftanei, devine girantul viitoarelor acțiuni menite să încredințeze primarului comunei realizarea unui plan de lucrări necesar efectuării lucrărilor de întreținere a pajiștilor, pajiști pe care în sensul dorit de proiectul de hotărâre se va implementa în prima fază pe suprafețele cunoscute ca izlazuri comunale.

Studiul de oportunitate deschide calea realizării planului de acțiuni etapizat care va cuprinde următoarele :

Lucrări minime de întreținere și fertilizare a pajiștilor

1. Curățirea terenului, combaterea buruienilor ierboase și a speciilor lemnoase invazive.

2. Corectarea acidității solurilor și îmbogățirea în fosfor

3. Aplicarea fertilizanților organici pe pajiști

3. Aplicarea îngrășămintelor chimice

4. Supraînsămânțarea pajiștilor

5. Metode de folosire rațională a pajiștilor.

6. Determinarea capacității de pășunat.

7. Introducerea și respectarea pășunatului în rotație.

Planul de acțiuni va trebui pus în practică prin initiative consiliului local, care va găsi surse de finanțare și modalități de administrare a pajiștilor (Izlazurilor) spre a se evita în viitor degradarea acestora.

Intocmit

Secretar

Vasile Piele

